Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1338/2002,

annettu 22 päivänä heinäkuuta 2002,

lopullisen tasoitustullin käyttöön ottamisesta Intiasta peräisin olevan sulfaniilihapon tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tasoitustullin lopullisesta kantamisesta

(EYVL L 196, 25.7.2002, s. 1)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Neuvoston asetus (EY) N:o 492/2004, annettu 8 päivänä maaliskuuta 2004	L 80	6	18.3.2004
►**M2**	Neuvoston asetus (EY) N:o 123/2006, annettu 23 päivänä tammikuuta 2006	L 22	5	26.1.2006

▼B

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1338/2002,

annettu 22 päivänä heinäkuuta 2002,

lopullisen tasoitustullin käyttöön ottamisesta Intiasta peräisin olevan sulfaniilihapon tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tasoitustullin lopullisesta kantamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta 6 päivänä lokakuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2026/97 ([1]), ja erityisesti sen 15 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen, jonka se on tehnyt neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

A. VÄLIAIKAISET TOIMENPITEET

(1) Komissio otti asetuksella (EY) N:o 573/2002 ([2]), jäljempänä ’väliaikaista tullia koskeva asetus’, käyttöön väliaikaisen tasoitustullin Intiasta peräisin olevan sulfaniilihapon tuonnissa. Komissio otti asetuksella (EY) N:o 575/2002 ([3]), jäljempänä ’väliaikaista polkumyyntitullia koskeva asetus’, käyttöön myös väliaikaisen polkumyyntitullin Kiinan kansantasavallasta ja Intiasta peräisin olevan sulfaniilihapon tuonnissa.

B. MENETTELYN JATKO

(2) Sen jälkeen, kun oli ilmoitettu ne olennaiset tosiasiat ja huomiot, joiden perusteella väliaikainen tasoitustulli päätettiin ottaa käyttöön, muutamat asianomaiset osapuolet esittivät kirjallisia huomautuksia. Niille asianomaisille osapuolille, jotka olivat sitä pyytäneet, annettiin tilaisuus tulla komission kuulemiksi.

(3) Komissio jatkoi lopullisia päätelmiään varten tarpeellisina pitämiensä tietojen hankkimista ja varmentamista.

(4) Kaikille osapuolille ilmoitettiin niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella aiottiin suositella lopullisen tasoitustullin käyttöönottoa ja väliaikaisen tasoitustullin vakuutena olevien määrien lopullista kantamista. Osapuolille annettiin myös määräaika, jossa ne voivat esittää huomautuksia kyseisen ilmoituksen johdosta.

(5) Osapuolten suulliset ja kirjalliset huomautukset otettiin huomioon.

(6) Alustavien päätelmien tarkastelun, joka tehtiin myöhemmin kerättyjen tietojen valossa, perusteella väliaikaista tullia koskevan asetuksen keskeisimmät päätelmät voidaan vahvistaa.

C. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

1. Tarkasteltavana oleva tuote

(7) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen julkaisemisen jälkeen muutamat asianomaiset osapuolet väittivät, että tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmä oli virheellinen. Ne väittivät, että sulfaniilihapon teknisen ja puhdistetun laadun puhtausasteissa oli suuria eroja ja että niiden ominaisuudet ja käyttötarkoitukset erosivat toisistaan. Väitteen mukaan näitä kahta sulfaniilihapon laatua ei voida pitää samana tuotteena vaan niitä pitäisi tutkimuk-

([1]) EYVL L 288, 21.10.1997, s. 1.
([2]) EYVL L 87, 4.4.2002, s. 5.
([3]) EYVL L 87, 4.4.2002, s. 28.

▼B

sessa käsitellä erillisinä tuotteina. Väitteen tueksi esitettiin, että sulfaniilihapon kahden laadun keskinäinen korvaavuus oli riittämätön. Siinä missä sulfaniilihapon puhdistettua laatua voidaan käyttää kaikkiin käyttötarkoituksiin, teknisestä laadusta ei sen sisältämien epäpuhtauksien, joista merkittävimpiä ovat aniliinin jäämät, voida sanoa samaa. Näiden epäpuhtauksien takia sulfaniilihapon tekninen laatu ei sovellu käytettäväksi optisten kirkasteiden ja elintarvikevärien tuotannossa.

(8) Muistutettakoon tässä yhteydessä, että sulfaniilihapon puhdistettu laatu on tulosta sen teknisen laadun puhdistusprosessista, jolla siitä poistetaan tiettyjä epäpuhtauksia. Tämä puhdistusprosessi ei muuta yhdisteen molekyylirakennetta eikä sitä, miten se reagoi muiden kemikaalien kanssa. Näin ollen teknisellä ja puhdistetulla laadulla on samat kemialliset perusominaisuudet. Se, että keskinäinen korvaavuus toteutuu epäpuhtauksien takia tiettyjen käyttötarkoitusten osalta ainoastaan yhteen suuntaan, ei näin ollen ole riittävä peruste sille, että puhdistetussa ja teknisessä laadussa olisi kyse eri tuotteista, joita pitäisi käsitellä kahdessa eri tutkimuksessa. Vaikka tunnustetaankin, että puhdistusprosessi lisää tuotantoprosessin kustannuksia, halutaan muistuttaa, että kyseiset lisäkustannukset otettiin huomioon, kun yhteisön tuotannonalan tuottamia ja asianomaisesta maasta tuotuja eri laatuja vertailtiin hinnan alittavuuden ja vahingon korvaavan tason laskemiseksi.

(9) Tämän perusteella katsottiin, että asianomaisten osapuolten esittämät, tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmää koskevat huomautukset eivät olleet riittävä peruste asiaa koskevien alustavien päätelmien muuttamiseksi. Näin olleen päätellään lopullisesti, että sulfaniilihapon molempia laatuja pitäisi tässä menettelyssä tarkastella yhtenä tuotteena.

2. **Samankaltainen tuote**

(10) Komission tietoon ei saatettu sellaisia uusia seikkoja, jotka saisivat sen muuttamaan alustavia päätelmiä eli sitä, että yhteisön tuottajien tuottama ja myymä sekä Intian tuottama ja yhteisöön viemä sulfaniilihappo ovat samankaltaisia tuotteita.

(11) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 13 kappaleessa esitetyt alustavat päätelmät voidaan siis vahvistaa.

D. **TUET**

(12) Vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen päätelmät, jotka koskevat vientiä harjoittavien tuottajien saamia tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavia tukia, jollei jäljempänä nimenomaisesti todeta toisin.

1. **Vientiteollisuuden vapaa-alueet (Export Processing Zones, EPZ) / Vientiin suuntautuneet yksiköt (Export Oriented Units, EOU)**

(13) Tämän otsikon alle kuuluvia uusia huomautuksia ei esitetty. Näin ollen vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 18—28 kappaleessa esitetyt päätelmät.

2. **Viennin jälkeinen tuontitullien hyvitysjärjestelmä (Duty Entitlement Passbook Scheme, DEPBS)**

(14) Intian viranomaiset väittivät, että komissio rikkoo tukia ja tasoitustulleja koskevan WTO:n sopimuksen henkeä ja kirjainta, koska se ei tutki DEPBS:n käyttöä käytännössä kunkin tapauksen osalta. Viranomaiset väittivät, että komission arvio kyseisistä järjestelmistä saatavista eduista oli virheellinen, koska ainoastaan liiallisten tullien palauttamista voitiin pitää asetuksen (EY) N:o 2026/97, jäljempänä ’perusasetus’, 2 artiklan mukaisena tukena. Tästä syystä on tuen olemassaolon määrittämiseksi selvitettävä, onko tulleja palautettu liikaa.

▼B

(15) Komissio käytti jäljempänä esitettyä lähestymistapaa määrittääkseen, onko viennin jälkeinen DEPBS tasoitustullin käyttöönoton mahdollistava tuki ja jos on, laskeakseen edun määrän.

(16) Perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan mukaisesti päätellään, että järjestelmään sisältyy Intian valtion taloudellinen tuki, koska valtio jättää kantamatta valtiontuloja (tässä tapauksessa tuontitullit), jotka muutoin kannettaisiin. Vientiä harjoittavat tuottajat saivat perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaista etua, koska ne vapautettiin tavanomaisten tuontitullien maksamisesta. DEPB-tuki on riippuvainen vientituloksesta ja siten perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan mukaisesti vastatoimeen oikeuttava, jollei sovelleta jotakin perusasetuksessa säädettyä poikkeusta.

(17) Perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa säädetään tällaisesta poikkeuksesta esimerkiksi sellaisten tullinpalautusjärjestelmien ja korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmien osalta, jotka ovat liitteessä I olevassa i kohdassa, liitteessä II (palautuksen määritelmä ja sitä koskevat säännöt) ja liitteessä III (korvaavien tuotantopanosten palautuksen määritelmä ja sitä koskevat säännöt) säädettyjen ehdottomien sääntöjen mukaisia.

(18) Selvityksessä kävi ilmi, että viennin jälkeinen DEPBS ei ole tullinpalautusjärjestelmä eikä korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmä. Järjestelmään ei sisälly velvoitetta tuoda maahan ainoastaan sellaisia tavaroita, jotka käytetään vietävien tavaroiden tuotannossa (perusasetuksen liite II), millä varmistettaisiin liitteessä I olevan i kohdan edellytysten täyttyminen. Käytössä ei myöskään ole järjestelmää, jolla tarkastettaisiin, että tuontitavarat tosiasiallisesti käytetään tuotantoprosessissa. Kyseessä ei myöskään ole korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmä, koska tuotujen tavaroiden ei tarvitse vastata laadultaan eikä ominaispiirteiltään vientituotteiden valmistuksessa käytettyjä kotimarkkinoilta hankittuja tuotantopanoksia (perusasetuksen liite III). Vientiä harjoittavat tuottajat voivat saada DEPBS:n edut huolimatta siitä, tuovatko ne maahan lainkaan tuotantopanoksia. Edun saamiseen riittää, että viejä yksinkertaisesti vie tavaroita ilman, että sen täytyy osoittaa, että tuotantopanoksia on tuotu maahan. Näin ollen vientiä harjoittavat tuottajat, jotka hankkivat kaikki tuotantopanoksensa kotimarkkinoilta eivätkä tuo maahan tavaroita, joita voitaisiin käyttää tuotantopanoksina, ovat oikeutettuja DEPBS:n etuihin. Tästä seuraa, että viennin jälkeinen DEPBS ei ole minkään liitteiden I —III säännöksen mukainen. Koska tukien määritelmän edellä esitettyä poikkeusta ei siis sovelleta, tasoitustullin käyttöönoton mahdollistava etuus on kaikkien tuonnissa tavanomaisesti kannettavien tuontitullien peruuttaminen.

(19) Edellä esitetystä seuraa, että tuontitullien liiallinen peruuttaminen on perusasetuksen mukaisesti perusta edun määrän laskemiselle ainoastaan tosiasiallisten tullinpalautusjärjestelmien ja korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmien kyseessä ollessa. Koska on todettu, että viennin jälkeinen DEPBS ei ole kumpikaan näistä kahdesta järjestelmästä, etu on kaikkien tuontitullien peruuttaminen, ei oletetun liiallisen määrän peruuttaminen, koska kaikkien peruutusten katsotaan tällaisissa tapauksissa olevan liiallisia.

(20) Intian viranomaisten väitettä ei voida edellä esitetyistä syistä hyväksyä, ja väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 35—40 kappaleessa esitetyt, järjestelmän tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavuutta ja edun laskemista koskevat alustavat päätelmät vahvistetaan.

3. **Tuloverosta vapauttamisen järjestelmä (Income Tax Exemption Scheme, ITES)**

(21) Yhteistyössä toiminut yritys väitti, että kyseisestä järjestelmästä saatua etua laskettaessa yrityksen maksaman veron tosiasiallista määrää ei otettu täysimääräisesti huomioon, koska alkuperäiseen

▼B

laskelmaan sisältyi ainoastaan korvaava minimivero eikä edellisten vuosien ennakkoon maksetut tuloverot.

(22) Väite todettiin perustelluksi. Yrityksen saama etu laskettiin uudestaan, ja se todettiin vähäpätöiseksi.

4. **Ennakkolisenssijärjestelmä / ARO-järjestelmä (Advance Release Orders Scheme)**

(23) Intian viranomaisten mukaan ARO-järjestelmä on pelkkä korvaavien tuotantopanosten lainmukaisen palautusjärjestelmän (ennakkolisenssi) lainmukainen jatkosovellus. Kyseisten viranomaisten mukaan väitteen todistaa oikeaksi se, että saatujen lisenssien (vaikka ne sittemmin vaihdettaisiinkin ARO-asiakirjoiksi) ja vietävien tavaroiden valmistuksessa välttämättömien tuotantopanosten tuonnin välillä on vankka yhteys. Lisäksi Intian viranomaiset ovat luoneet järjestelmän ja hallinnoivat sitä tavalla, jolla liiallisten palautusten mahdollisuus pyritään estämään.

(24) Tähän liittyen Intian viranomaiset väittivät, että korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmä ei edellytetä, että tuoduista tuotantopanoksista tullinpalautusedun saavan yrityksen on käytettävä kyseiset tuotantopanokset asianomaisten vietävien tavaroiden tuotannossa. Viranomaisten mukaan yritys voi käyttää vietävän tuotteen valmistuksessa kotimarkkinoilta hankittuja tuotantopanoksia edellyttäen, että niitä käytetään samat määrät kuin tuotantopanoksia, joista sille on myönnetty tuontitullin palautusetu. Viranomaiset väittivät edelleen, että ARO-asiakirjan käyttäjä voi vaihtaa sen ainoastaan ennakkolisenssissä ilmoitettuun (kotimarkkinoilta hankitun) tuotantopanokseen edellyttäen, että ennakkolisenssi on saatu sellaisen vietävän tuotteen osalta, jonka valmistukseen on jo käytetty sama määrä samaa tuotantopanosta.

(25) Näihin väitteisiin vastattaessa on syytä muistaa, että ennakkolisenssejä on tarjolla viejille (vientiä harjoittaville valmistajille tai kauppiasviejille), jotta ne voisivat tuoda vientitavaroiden tuotannossa käytettäviä tuotantopanoksia tullitta. Ennakkolisensseissä sallittu tuonti ilmaistaan joko tuontiyksikköjen määränä tai arvona. Kummassakin tapauksessa sallittujen tullittomien hankintojen määrät vahvistetaan valtaosalle tuotteista, myös tässä tutkimuksessa tarkasteltavana olevalle tuotteelle, tuotantopanoksia ja tuotoksia koskevien vakionormien (SION) perusteella. Ennakkolisensseissä eritellyt tuotantopanokset ovat asianomaisen viedyn lopputuotteen tuotannossa käytettyjä panoksia.

(26) Ennakkolisenssin haltija, joka aikoo suoran tuonnin sijasta hankkia tuotantopanokset kotimaisista lähteistä, voi halutessaan käyttää niiden hankkimiseen ARO-asiakirjoja. Tällöin ennakkolisenssit vahvistetaan ARO-asiakirjoiksi ja siirretään toimittajalle niissä eriteltyjen tuotantopanosten toimituksen yhteydessä. Vienti- ja tuontipolitiikkaa koskevan asiakirjan mukaisesti ARO-asiakirjojen vahvistamisen myötä toimittaja saa samat edut kuin viennin yhteydessä eli tullien ja valmisteveron palautuksen.

(27) Tässä tapauksessa yhteistyössä toiminut yritys käytti ennakkolisenssejään hyvin vähän tuotantopanosten tullittomaan tuontiin. Sen sijaan yritys muutti lisenssit ARO-asiakirjoiksi ja siirsi ne paikallisille toimittajille saaden siten kaupallista hyötyä. ARO-asiakirjojen kaupalliset hyödyt vastaavat niiden tullien määrää, joiden maksamiselta toimittaja välttyi tämän tullinpalautusjärjestelmän nojalla.

(28) On yleisessä tiedossa, että tullinpalautusjärjestelmissä voidaan varautua tuontimaksujen palauttamiseen sellaisten tuotantopanosten osalta, joita käytetään toisen tuotteen tuotannossa silloin, kun kyseinen toinen tuote sisältää vietäessä kotimaisia tuotantopanoksia, jotka vastaavat laadultaan ja ominaisuuksiltaan maahan tuotavia tuotantopanoksia korvaavia tuotantopanoksia. Tällöin yritys voisi tullittomien tuotantopanosten puuttuessa käyttää kotimaisia tuotantopanoksia, sisällyttää ne vietäviin tavaroihin ja tuoda myöhemmin vastaavan määrän tuotantopanoksia tullitta.

▼B

Tässä yhteydessä tarkistusjärjestelmän tai -menettelyn olemassaolo on tärkeää, koska sen ansiosta Intian viranomaiset voivat tässä tapauksessa varmistaa ja osoittaa, että niiden tuotantopanosten määrä, joiden osalta tullinpalautusta vaaditaan, ei missään muodossa ylitä samankaltaisten vietyjen tuotteiden määrää ja että tuontimaksuja ei palauteta enemmän kuin kyseisistä maahan tuoduista tuotantopanoksista alunperin kannettiin.

(29) Kuten väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa todettiin, tarkistus osoitti, että käytössä ei ollut järjestelmää tai menettelyä sen tarkistamiseksi, käytetäänkö ARO-asiakirjoilla hankittuja tuotantopanoksia vietävän tuotteen tuotannossa, ja jos käytetään, mitä niistä, tai onko tuontitulleja palautettu liikaa perusasetuksen liitteessä I olevassa i kohdassa ja liitteissä II ja III tarkoitetulla tavalla. Erityisesti todettiin, että viejää ei velvoiteta tosiasiallisesti käyttämään ARO-asiakirjoilla hankkimiaan tuotantopanoksia tuotannossa. Koska tuontitullien peruuttamista ei ole rajattu vietyjen tuotteiden tuotannossa käytetyistä tavaroista maksettaviin tuontitulleihin, ehto, jonka mukaan tullien peruuttamista voidaan soveltaa ainoastaan vietävien tuotteiden tuotannossa tosiasiallisesti käytettyihin tavaroihin, ei täyty. Näin ollen päätellään, että ennakkolisenssijärjestelmään sisältyvä ARO-järjestelmä ei ole perusasetuksessa sallittu tullinperuutus-/tullinpalautusjärjestelmä.

(30) ARO-järjestelmää ei myöskään voida katsoa tullinpalautusjärjestelmäksi, koska siihen ei näytä sisältyvän tuotantopanosten tuontivaatimusta. Järjestely voitaisiin tässä yhteydessä katsoa tosiasialliseksi tullinpalautusjärjestelmäksi ainoastaan sellaisissa tapauksissa, joihin liittyy tuontia, eli silloin kun tuotujen tuotantopanosten ja vietyjen tavaroiden välillä on yhteys. Tuotujen tuotantopanosten määrän pitäisi siis vastata vietyjä tavaroita.

(31) Näitä väitteitä ei voida edellä esitetyistä syistä hyväksyä, ja kyseisen järjestelmän tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavuutta ja edun laskemista koskevat alustavat päätelmät vahvistetaan.

5. **Maharashtran osavaltion kannustinjärjestelmä (Package Scheme of Incentives of the Government of Maharashtra)**

(32) Kuten väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa todettiin, kannustinjärjestelmää voivat hyödyntää ainoastaan ne yritykset, jotka ovat tehneet investointeja määrätyillä, Maharashtran osavaltion lainkäyttövaltaan kuuluvilla maantieteellisillä alueilla. Järjestelmää eivät voi hyödyntää näiden alueiden ulkopuolella sijaitsevat yritykset. Edun suuruus vaihtelee alueittain. Tästä syystä järjestelmä on erityinen perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan a alakohdan ja 3 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

(33) Intian viranomaiset ja asianomainen yritys väittivät, ettei järjestelmä oikeuta tasoitustullin käyttöönottoon, koska se täyttää perusasetuksen 4 artiklan 3 kohdassa säädetyt edellytykset ja on siten Maharashtran osavaltion alueella myönnettävä alueellinen tuki.

(34) Edellä mainitun artiklan mukaan tuen, jota annetaan alkuperämaan ja/tai viejämaan alueella sijaitseville epäsuotuisille alueille, on täytettävä tietyt edellytykset, jotta se ei olisi tasoitustoimenpiteiden alainen. Ensinnäkin i) tukia on annettava yleisen alueellisen kehittämisen yhteydessä, ii) asianomaisten alueiden on oltava selvästi määritettyjä yhtenäisiä maantieteellisiä alueita, joilla on tarkasti määriteltävissä oleva taloudellinen ja hallinnollinen omaleimaisuus, ja iii) alueita voidaan pitää epäsuotuisina puolueettomin ja objektiivisin arviointiperustein, jotka on selkeästi määriteltävä laissa tai muussa virallisessa asiakirjassa. Näihin arviointiperusteisiin on kuuluttava talouden kehittyneisyyden mittari, joka perustuu vähintään yhteen seuraavista tekijöistä: asukasta kohden laskettu tulo, kotitalouksien asukasta kohden laskettu tulo tai bruttokansantuote (mikään näistä ei saa olla yli 85 prosenttia asianomaisen alkuperä- tai viejämaan alueen keskiarvosta) taikka työttömyysaste kolmen vuoden ajalta

▼B

mitattuna (vähintään 110 prosenttia asianomaisen alkuperä- tai vientimaan alueen keskiarvosta).

(35) Maharashtran hallitus on Intian kauppa- ja teollisuusministeriölle osoittamassaan kirjeessä ilmoittanut, että kannustinjärjestelmää sovelletaan Mumbain ja Thanen kaupunkien muodostaman suhteellisen kehittyneen vyöhykkeen viereiseen yhtenäiseen alueeseen, jolla asukasta kohden lasketut tulot ovat alle osavaltion keskiarvon. Toimitetuista numerotiedoista kävi ilmi, että vuosina 1982/1983 alueen, jolla kannustinjärjestelmää sovelletaan, asukasta kohti lasketut tulot olivat 74,54 prosenttia vastaavasta koko Maharashtran osavaltiota koskevasta luvusta ja 74,81 prosenttia vuosina 1998/1999. Luvut olivat kuitenkin ristiriidassa asiaa tukevan näytön kanssa.

(36) Joka tapauksessa tuen alueellisuutta koskevan väitteen tarkastelu on osoittanut, että Maharashtran osavaltion asukasta kohti lasketut olivat kolmen vuoden ajanjaksolla (1996/1997—1998/1999) yli 60 prosenttia korkeammat kuin Intian valtakunnallinen keskiarvo. Pitäisi olla selvää, että 85 prosentin raja-arvo mitataan koko alkuperä- tai vientimaan asukasta kohti lasketuista tuloista eikä yksittäisen osavaltion tai alueen vastaavista tuloista. Tämän perusteella on selvää, että Maharashtrassa sijaitsevan tukikelpoisen alueen asukasta kohti lasketut tulot, vaikka ne olivatkin alle 85 prosenttia alueen keskiarvosta, ylittivät reilusti asukasta kohti laskettujen tulojen valtakunnallisen keskiarvon, ja että alue ei tästä syystä kuulu tuettavien alueiden ryhmään. Intian viranomaiset eivät toimittaneet tietoja työttömyyttä koskevan edellytyksen täyttymisestä.

(37) Edellä esitetyn perusteella päätellään, että kyseinen järjestelmä ei tässä tapauksessa täytä perusasetuksen 4 artiklan 3 kohdassa asetettuja edellytyksiä. Tästä syystä vahvistetaan alustavat päätelmät, jotka koskevat järjestelmän vastaisen tasoitustullin käyttöönoton mahdollisuutta.

(38) Tuen määrän laskemisesta väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 72—74 kappaleessa esitetyn mukaisesti Intian viranomaiset ja asianomainen yritys väittivät, että verojen lykkäämistä koskevan kannustimen kautta saadun tuen määrä pitäisi jakaa tutkimusajanjakson kokonaismyynnille eikä kyseisen jakson kotimarkkinamyynnille, kuten se väliaikaisesti tehtiin, koska kyseessä on koko yritykselle annettava tuki, jota ei tästä syystä pitäisi jakaa ainoastaan sen kotimarkkinamyynnille.

(39) Lisäksi ne saattoivat komission huomioon tiettyjä tekijöitä, jotka paisuttivat asianomaisen yrityksen myyntiverosta vapauttamista koskevan kannustimen kautta saamaa etua koskevia laskelmia.

(40) Verojen lykkäämistä koskevan kannustimen kautta saadun edun jakoperustetta koskeva väite katsottiin perustelluksi, ja komissio muutti tuen määrää koskevia laskelmia sen mukaisesti.

(41) Väliaikaisia laskelmia tarkistettiin myyntiveroa koskevan kannustimen osalta sen jälkeen, kun asianomaisten osapuolten huomautukset oli otettu huomioon ja alustavia päätelmiä oli tarkasteltu yksityiskohtaisesti — tarkistuksen tuloksena tuen määrä väheni kokonaisuudessaan.

(42) Edellä selostettujen tarkistettujen laskelmien perusteella yrityksen tästä järjestelmästä saaman tuen määrä on 0,8 prosenttia.

6. **Tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavien tukien määrä**

(43) Perusasetuksen säännösten mukaisesti laskettujen, tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavien tutkimuksen kohteena olevan vientiä harjoittavan tuottajan saamien tukien määrä arvon perusteella ilmaistuna on 7,1 prosenttia.

(44) Yhteistyössä toimimisen aste oli Intian osalta korkea (yli 80 prosenttia). Koska yhteistyössä toimimisen aste oli korkea, tuen jäännösmarginaali päätettiin vahvistaa yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan osalta todetun tuen suuruiseksi eli 7,1 prosentiksi.

▼B

Tuen laji	EOU (*)	DEPBS (*)	EPCGS	ITES	Ennakkolisenssijärjestelmä/ ARO (*)	Maharashtran osavaltion järjestelmä	YHT.
Kokan Synthetics and Chemicals Private Limited	1,4 %	1,7 %	0	0	3,2 %	0,8 %	7,1 %
Kaikki muut							7,1 %

(*) Tähdellä merkityt tuet ovat vientitukia.

E. **YHTEISÖN TUOTANNONALA**

(45) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen julkaisemisen jälkeen muutamat asianomaiset osapuolet kyseenalaistivat yhteisön tuotannonalan määritelmän ja aseman perusasetuksen 10 artiklan 8 kohdan perusteella. Erityisesti esitettiin, että valituksen tehneellä tuottajalla (Sorochimie Chime Fine) ei ollut valitusta tehdessään toisen yhteisön tuottajan (Quimigal S.A.) tukea takanaan.

(46) Mieliin palautetaan, että vaikka Quimigal ei ollutkaan osapuolena alkuperäisessä valituksessa, se ilmaisi menettelyn aloitusvaiheessa tukevansa sitä ja on toiminut täydessä yhteistyössä tutkimuksen aikana. Vastauksena eräiden asianomaisten osapuolten esittämiin väitteisiin se on tutkimuksen kuluessa toistanut tukensa menettelylle. Koska komission tietoon ei saatettu sellaisia uusia seikkoja, jotka saisivat sen muuttamaan aiempia päätelmiään, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 78 kappaleessa esitetyt yhteisön tuotannonalan määritelmää ja asemaa koskevat alustavat päätelmät voidaan vahvistaa.

F. **VAHINKO**

1. **Alustavat huomiot**

(47) Useat asianomaiset osapuolet suhtautuivat varauksella tapaan, jolla komissio oli vahvistanut sulfaniilihapon tuontia yhteisöön, yhteisön kulutusta ja markkinaosuuksia koskevat luvut. Ne väittivät, että sekä tuonnin määrää että arvoa koskevia komission päätelmiä ei ollut julkaistu riittävästi, mikä oli haitannut niiden puolustautumisoikeuksia. Samoin huomautettiin, että osa näistä tiedoista puuttui myös valituksen julkisesta toisinnosta, mikä johti siihen, että valitus ei täyttänyt perusasetuksen 10 artiklan 2 kohdassa yksilöityjä vaatimuksia.

(48) On syytä huomauttaa, että perusasetuksen 29 artiklan 1 kohdan mukaisesti tutkintaviranomainen käsittelee osapuolten tutkimukseen luottamuksellisina toimittamia tietoja luottamuksellisina niin kauan kuin se on kyseisten tietojen kannalta perusteltua. Muistutetaan, että sulfaniilihappoa valmistaa suhteellisen pieni määrä tuottajia koko maailmassa. Ei siis ollut luottamuksellisuussyistä mahdollista julkaista tuotteen tuontia yhteisöön koskevia tarkkoja tietoja, varsinkaan sellaisia maita koskevia tietoja, joissa on vain yksi vientiä harjoittava tuottaja. Tästä syystä asianomaisille osapuolille toimitettiin tästä ja siihen liittyvistä kohdista indeksinä ilmaistuja lukuja ja selityksiä.

(49) Koska yksikään niistä asianomaisista osapuolista, jotka väittivät julkaistuja tietoja riittämättömiksi, ei pystynyt osoittamaan toteen sitä, etteivät ne niille tiivistetyssä muodossa toimitettujen tietojen takia pystyneet puolustautumaan, tätä koskevat väitteet hylättiin.

▼B

2. **Tarkasteltavana oleva tuonti**

(50) Eräs asianomainen osapuoli oli sitä mieltä, että väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa esitetty tuonnin kasvua kuvaava luku on harhaanjohtava. Väitteen mukaan yhteisön käyttäjät joutuivat hankkimaan tarvitsemansa sulfaniilihapon maailmanmarkkinoilta, koska osa muista tuottajista oli vetäytynyt markkinoilta, mikä puolestaan johti tuontimäärien voimakkaaseen kasvuun. Tämä väite oli hylättävä useista syistä. Ensinnäkään tuonnin määrästä ei toimitettu lisänäyttöä, jonka perusteella alustavia päätelmiä olisi tässä vaiheessa syytä muuttaa. Vaikka väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 161 kappaleessa myönnetäänkin, että tuonnilla Intiasta oletettiin jatkossakin olevan merkittävä asema yhteisön kysynnän tyydyttämisessä, siinä myös huomautettiin, että jos yhteisön tuotannonala ei olisi kärsinyt polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vahingollisista vaikutuksista, se olisi voinut panna täytäntöön tiettyjä tuotannon laajentamissuunnitelmia ja siten tyydyttää suuremman osan yhteisön kysynnästä. Edellä esitetyn perusteella voidaan vahvistaa väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 81—85 kappaleessa esitetyt alustavat päätelmät, jotka koskevat tuontia Intiasta yhteisöön ja hinnan alittavuuden tasoa.

3. **Yhteisön tuotannonalan tilanne**

(51) Tuetun tuonnin vaikutusta yhteisön tuotannonalaan tutkittaessa otettiin perusasetuksen 8 artiklan 5 kohdan mukaisesti huomioon kaikki tuotannonalan asemaan vaikuttavat taloudelliset tekijät ja seikat.

(52) Alustavien päätelmien julkaisemisen jälkeen muutamat asianomaiset osapuolet kyseenalaistivat tavan, jolla komissio oli päätynyt vahinkoa koskevaan alustavaan päätelmään, koska tietyt indikaattorit osoittivat myönteistä kehitystä. Erityisesti esitettiin, että yhteisön tuotannonalan tuotannossa, myynnissä ja kapasiteetin käyttöasteessa tarkastelujaksolla (1 päivästä tammikuuta 199730 päivään kesäkuuta 2001) tapahtunut kasvu osoitti, ettei tuotannonala ollut kärsinyt vahinkoa. Eräs asianomainen osapuoli väitti myös, että komissio ei ollut arvioinut perusasetuksen 8 artiklan 5 kohdan mukaisesti palkkakustannuksia asianmukaisesti.

(53) Tässä yhteydessä muistutetaan, että perusasetuksen 8 artiklan 5 kohdan mukaan yksikään kyseisessä artiklassa mainituista taloudellisista tekijöistä tai seikoista ei ole välttämättä ratkaiseva vahinkoa määritettäessä. Pitää todellakin paikkansa, että eräät yhteisön tuotannonalan tuottamia ja myymiä määriä koskevat indikaattorit osoittivat myönteistä kehitystä. Tämä on kuitenkin nähtävä sitä taustaa vasten, että sulfaniilihapon kulutus yhteisössä kasvoi tarkastelujaksolla noin 13 prosenttia ja että toimittajien määrä markkinoilla on vähentynyt tiettyjen yhteisön tuottajien lopetettua toimintansa.

(54) Tätäkin tärkeämpää on muistaa, että yhteisön tuotannonala kärsi vahinkoa, koska hinnat alenivat ja hinnankorotukset estyivät. Erityisesti yhteisön tuotannonalan keskimääräinen myyntihinta laski voimakkaasti vuosien 1997 ja 1998 välillä, jolloin tarkasteltavana olevan tuonnin lisääntyvän määrän luomat markkinapaineet tulivat ilmeisiksi. Vaikka yhteisön tuotannonala onnistuikin nostamaan keskimääräistä myyntihintaansa kysynnän kasvaessa yhteisön markkinoilla, se ei päässyt tasolle, jolla se olisi voinut kattaa tuotannon kokonaiskustannukset, ja toiminta jatkui tutkimusajanjaksolla tappiollisena.

(55) Palkkoja koskevan väitteen suhteen huomautetaan, että vaikka Sorochimien palveluksessa olevien työntekijöiden määrä laski tarkastelujaksolla, keskimääräiset työllisyyskustannukset työntekijää kohden laskettuna nousivat. Tämä johtuu tarkastelujaksolla yrityksen työntekijärakenteessa tapahtuneesta muutoksesta ja yleisestä palkkainflaatiosta. Quimigalin osalta huomautetaan, että yritys ei tuottanut sulfaniilihappoa indeksin perusvuonna (1998). Kun se aloitti tuotannon vuonna 1999,

▼B

työntekijät osallistuivat toimintaan kokopäiväisesti, ja vuodesta 2000 viikkotuotanto on ollut päivän pidempi. Kumpikaan yritys ei esittänyt, että tarkasteltavana oleva tuonti olisi vaikuttanut sulfaniilihapon tuotannossa työskentelevien palkkoihin. Näin ollen palkkoja ei katsottu vahingon osoittimeksi.

(56) Edellä esitetyn perusteella voidaan vahvistaa väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 88—107 kappaleessa esitetyt alustavat päätelmät, joiden mukaan yhteisön tuotannonala kärsi perusasetuksen 8 artiklassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa.

G. **SYY-YHTEYS**

1. **Yleisiä huomioita vahingon syy-yhteyttä koskevista komission päätelmistä**

(57) Eräät asianomaiset osapuolet väittivät, että yhteisön tuotannonala oli itse osasyyllinen kärsimäänsä vahinkoon. Useat osapuolet kyseenalaistivat Sorochimien johdon, tuotteen ja asiakaspalvelun ja korostivat sitä, että yritys oli tarkastelujaksolla tuonut itse sulfaniilihappoa. Eräs osapuoli väitti myös, että Sorochimien kärsimä vahinko johtuu sen toisesta liiketoiminta-alasta (liima), joka oli huomattavissa vaikeuksissa tutkimusajanjaksolla. Toisen yhteisön tuotannonalan muodostavan yrityksen eli Quimigalin tilanteesta väitettiin, että yrityksen päätös soveltaa markkinoille tullessaan matalan hinnan politiikkaa oli sekin myötävaikuttanut väitetyn vahingon syntymiseen. Lisäksi väitettiin vielä, että yhteisön tuotannonalan piti täyttää tiukat ympäristömääräykset ja sen työvoima- ja kuljetuskustannukset olivat korkeammat kuin vientiä harjoittavilla intialaisilla tuottajilla, mistä seurasi, että Intiasta peräisin olevalla tuonnilla oli kilpailuetu eikä se tapahtunut vahinkoa aiheuttavilla hinnoilla.

(58) Tutkimus osoitti, että Sorochimie pystyi markkinoilla vallitseviin erittäin alhaisiin hintoihin liittyvistä taloudellisista vaikeuksistaan huolimatta saamaan tarkastelujaksolla uusia asiakkaita ja mukauttamaan tuotteensa näiden tarpeita vastaaviksi. Yritys oli pakotettu ostamaan tarkastelujaksolla tarkasteltavana olevaa tuotetta täyttääkseen olemassa olevien asiakkaidensa vaatimukset samaan aikaan kun sen tuotantovälineet kävivät läpi välttämättömiä korjaustöitä. Näin ollen ei voida katsoa, että Sorochimie myötävaikutti sille aiheutuneen vahingon syntymiseen. Samoin muistutetaan, että mahdolliset, yrityksen liimantuotannossaan kohtaamiin vaikeuksiin liittyvät poikkeukselliset kustannukset on rajattu tutkimuksen ulkopuolelle, koska ne eivät liity tarkasteltavana olevaan tuotteeseen eikä niitä näin ollen ole otettu huomioon väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa määritellyissä vahingon osoittimissa.

(59) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 118 kappaleessa huomautettiin, että Quimigal teki markkinoilletulopäätöksen aikana, jolloin sulfaniilihapon hinnat yhteisön markkinoilla olivat korkeammat. Quimigal onnistui sijoittautumaan markkinoille aikana, jolloin yhteisön kysyntä oli kasvussa ja sulfaniilihapon toimittajien määrässä tapahtui muutoksia sekä yhteisössä että sen ulkopuolella. Samoin huomautettiin, että yritys oli pakotettu myymään polkumyynnillä tapahtuneen ja tuetun tuonnin kanssa samanlaisin hinnoin voidakseen sijoittautua markkinoille ja saadakseen tietyn markkinaosuuden vuosina 1999 ja 2000, koska sen suhteellisen pieni koko teki siitä ennemminkin hinnanottajan kuin hinnan sopeuttajan. Sen markkinaosuus kuitenkin pieneni hiukan tutkimusajanjaksolla Intiasta peräisin olevan tuonnin määrän kasvaessa. Näin ollen ei ole löydetty näyttöä siitä, että yhteisön tuotannonalan tilanteen huononeminen johtuisi yhteisön tuotannonalan liiallisesta keskinäisestä kilpailusta.

(60) Niiden suurempien kustannusten osalta, joita yhteisön tuotannonalalle väitettiin aiheutuvan ympäristömääräysten noudattamisesta ja muista näkökohdista johtuen, on muistettava, että tarkasteltavana olevan tuonnin kilpailuetu otettiin huomioon

▼B

normaaliarvoa määritettäessä. Näin ollen väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 121—123 kappaleessa syy-yhteydestä esitetyt alustavat päätelmät voidaan vahvistaa.

H. **YHTEISÖN ETU**

(61) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen julkaisemisen jälkeen eräs asianomainen osapuoli kyseenalaisti sen, millä perusteella komissio pystyi määrittelemään yhteisön tuotannonalan elinkelpoiseksi ja kilpailukykyiseksi ottaen huomioon, että Sorochimie oli velkasaneerauksessa. Tässä yhteydessä palautetaan mieliin, että Sorochimie joutui hakemaan suojaa velkojiltaan liimantuotannossa kohtaamistaan vaikeuksista ja muista sulfaniilihapon tuotantotoiminnassa vallitsevista paineista johtuen. Charleville-Mézières'n kauppatuomioistuin on nimittänyt selvittäjän valvomaan yrityksen kaupankäyntiä ja myöntänyt yritykselle määräajan saneeraussuunnitelman laatimiseen. Kyseistä määräaikaa on hiljattain jatkettu 31 päivään tammikuuta 2003 saakka. Jos muuta ennalta arvaamatonta ei tapahdu, yrityksen pitäisi voida jatkaa toimintaansa aivan lähitulevaisuudessa ja siten hyötyä lopullisten toimenpiteiden käyttöönotosta. Näin ollen väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 134 kappaleessa esitetyt alustavat päätelmät, joiden mukaan toimenpiteiden käyttöönotto on yhteisön tuotannonalan edun mukaista, voidaan vahvistaa.

(62) Muutamat asianomaiset osapuolet väittivät, että komissio ei ollut arvioinut käyttäjien tilannetta objektiivisesti, koska se ei ollut ottanut huomioon yhteisön tuotannonalan hinnoissa toimenpiteiden käyttöönoton johdosta todennäköisesti tapahtuvaa nousua. Samoin väitettiin, että toimenpiteet ovat yhteisön edun vastaisia, koska yhteisön tuotannonalan tuotantokapasiteetti ei riitä tyydyttämään yhteisön kysyntää ja koska seurauksena voisi olla kahden yhteisön tuottajan duopoli, jos markkinat suljetaan Intiasta ja Kiinan kansantasavallasta peräisin olevalta tuonnilta; myös viimeksi mainitusta tuonnista on pantu vireille polkumyyntitutkimus.

(63) Väitteen osalta, jonka mukaan komissio ei ottanut objektiivisella tavalla huomioon eri tahojen etuja määrittäessään, onko toimenpiteiden käyttöönotto yhteisön edun mukaista, muistutetaan, että komissio teki välivaiheessa yksityiskohtaisen analyysin kustakin tärkeimmästä käyttäjäalasta (optisten kirkasteiden, betonin lisäaineiden sekä väriaineiden valmistajat). Kyseiseen analyysiin sisältyi arvio toimenpiteiden vaikutuksesta käyttäjäalojen kustannuksiin sen perusteella, että tarkasteltavana olevan tuonnin hinnat nousisivat ehdotettuja toimenpiteitä vastaavalla tavalla. Samalla tässä laskennassa otettiin asianmukaisesti huomioon yhteisön tuotannonalan myymän sulfaniilihapon suurin mahdollinen hinnannousu (10 %) sen perusteella, että yhteisön tuotannonalan hinnat nousisivat toimenpiteiden käyttöönoton seurauksena tarkasteltavana olevan tuonnin hintojen tasolle, kun otetaan huomioon, että kapasiteetin käyttöaste yhteisön tuotannonalalla oli tutkimusajanjaksolla suhteellisen korkea. Asianomaiset osapuolet eivät esittäneet sellaisia uusia seikkoja, jotka muuttaisivat eri käyttäjäalojen tuotantokustannuksissa mahdollisesti tapahtuvaa nousua koskevia alustavia päätelmiä.

(64) Tarjonta- ja kilpailutilanteesta yhteisön markkinoilla huomautettakoon, että yhteisön tuotannonalan nykyisellä tuotantokapasiteetilla voitaisiin tyydyttää 50 prosenttia yhteisön kysynnästä. Joka tapauksessa toimenpiteiden tarkoituksena ei ole sulkea markkinoita Intiasta peräisin olevalta tuonnilta vaan varmistaa, ettei tuonti tapahdu tuetuin eikä vahinkoa aiheuttavin hinnoin. Tästä syystä oletetaan, että yhteisön markkinoille suuntautuu jatkossakin tuontia yhteisön ulkopuolisista maista, myös Intiasta. Samaan aikaan toimenpiteillä pitäisi varmistaa sulfaniilihapon tuotannon jatkuminen yhteisössä, jolloin käyttäjillä on enemmän valinnanvaraa kotimaisten ja ulkomaisten toimittajien välillä, ja kaikkien toimittajien välillä pitäisi ylläpitää kilpailua. On myös korostettava, että yhteisön tuotannonalalla on

▼B

suunnitelmia lisätä tuotantoa investoimalla uusiin laitoksiin edellyttäen, että pääomamenot ovat perusteltavissa. Jotta näin tapahtuisi, tuetun tuonnin vahingolliset vaikutukset on poistettava.

(65) Edellä esitetyn perusteella väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 164 kappaleessa esitetyt alustavat päätelmät, joiden mukaan toimenpiteiden käyttöönotto ei ole yhteisön tuotannonalan edun vastaista, voidaan vahvistaa.

I. TUKIEN VASTAISET TOIMENPITEET

1. Vahingon korjaava taso

(66) Koska tätä kohtaa koskevia uusia näkökantoja ei ole esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 165—167 kappaleessa kuvattu vahinkomarginaalin määritysmenetelmä vahvistetaan.

2. Lopulliset toimenpiteet

(67) Koska vahingon poistava taso on korkeampi kuin määritetty tukimarginaali, lopullisten toimenpiteiden olisi perustuttava jälkimmäiseen. Tämän vuoksi sovelletaan seuraavaa tullia:

Intia (kaikki yritykset): 7,1 prosenttia.

3. Väliaikaisten tullien lopullinen kantaminen

(68) Ottaen huomioon todettujen tukien laajuus ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon vakavuus katsotaan, että väliaikaisen tasoitustullin vakuutena olevat määrät on kannettava lopullisen tullin määräisinä. Vapautetaan lopullisen tullin ylittävät väliaikaisen tullin vakuutena olevat määrät.

J. SITOUMUS

(69) Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen ainoa yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava intialainen tuottaja tarjosi hintasitoumusta perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Näin toimimalla se sitoutui myymään tarkasteltavana olevaa tuotetta vähintään hinnoilla, jotka korjaisivat tukien vahingolliset vaikutukset. Yritys toimittaa lisäksi komissiolle säännöllisesti yksityiskohtaisia tietoja yhteisöön suuntautuvasta viennistään, joten komissio voi valvoa tehokkaasti sitoumuksen noudattamista. Lisäksi komissio katsoo vientiä harjoittavan tuottajan myynnin rakenteen perusteella, että sovitun sitoumuksen kiertämisen vaara on vähäinen.

(70) Tämän perusteella sitoumustarjous hyväksyttiin komission päätöksellä 2002/611/EY ([1]).

(71) Sitoumuksen tosiasiallisen noudattamisen ja tehokkaan valvomisen varmistamiseksi on vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevaa pyyntöä asianomaiselle tulliviranomaiselle esitettäessä mahdollista saada vapautus tullista ainoastaan esittämällä kauppalasku, johon sisältyvät tämän asetuksen liitteessä luetellut tiedot. Jos tällaista kauppalaskua ei esitetä tai jos se ei vastaa tullille esitettyä tuotetta, olisi kannettava asianmukainen tasoitustulli.

(72) On huomattava, että jos sitoumusta epäillään rikottavan, rikotaan tai se peruutetaan, tasoitustulli voidaan ottaa käyttöön perusasetuksen 13 artiklan 9 ja 10 kohdan mukaisesti,

([1]) Ks. tämän virallisen lehden sivu 36.

▼B

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen tasoitustulli Intiasta peräisin olevan CN-nimikkeeseen ex 2921 42 10 (Taric-koodi 2921 42 10*60) kuuluvan sulfaniilihapon tuonnissa.

2. Vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava lopullinen tasoitustulli on 7,1 prosenttia.

▼M1

▼M2

3. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, lopullista tullia ei kanneta 2 artiklan mukaisesti vapaaseen liikkeeseen luovutetuista tuontituotteista.

▼B

4. Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä.

▼M1

▼M2

2 artikla

1. Vapaaseen liikkeeseen luovutettavaksi ilmoitetut tuontituotteet, joita koskevan kauppalaskun ovat laatineet komission hyväksymän sitoumuksen antaneet, komission päätöksessä 2006/37/EY ([1]), sellaisena kuin se on kulloinkin muutettuna, luetellut yritykset, vapautetaan 1 artiklalla käyttöön otetuista tulleista mikäli.

— kyseiset yritykset ovat valmistaneet asianomaiset tuontituotteet, lähettäneet ne ensimmäiselle riippumattomalle asiakkaalle yhteisössä ja laskuttaneet tätä niistä suoraan, ja

— tuotteiden mukana toimitetaan pätevä sitoumuslasku. Sitoumuslasku on kauppalasku, joka sisältää ainakin liitteessä tarkoitetut tiedot ja siinä määrätyn vakuutuksen, ja

— tullille tulliselvitystä varten esitettävät tavarat vastaavat tarkoin sitoumuslaskussa esitettyä kuvausta.

2. Tullivelka syntyy vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan ilmoituksen vastaanottohetkellä aina, kun 1 kohdassa lueteltujen ehtojen mukaisesti tulleista vapautettujen, 1 artiklassa kuvattujen tuotteiden osalta todetaan, että yksi tai useampi mainituista ehdoista ei täyty. Tällöin katsotaan, että 1 kohdan toisessa luetelmakohdassa säädetty ehto ei täyty, jos todetaan, että sitoumuslasku ei ole liitteen säännösten mukainen tai että se ei ole aito, tai jos komissio on peruuttanut sitoumukselle antamansa hyväksynnän polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 ([2]) 8 artiklan 9 kohdan tai perusasetuksen 13 artiklan 9 kohdan mukaisesti asetuksella tai päätöksellä, jossa viitataan yhteen tai useampaan tiettyyn liiketoimeen ja ilmoitetaan, että vastaava yksi tai useampi sitoumuslasku ei ole pätevä.

([1]) Katso tämän virallisen lehden s. 52.

([2]) EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1. Aasetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 461/2004 (EUVL L 77, 13.3.2004, s. 12).

▼**M2**

3. Tuojien on hyväksyttävä tavanomaisena kaupallisena riskinä se, että jos jokin osapuoli jättää täyttämättä yhden tai useamman 1 kohdassa luetelluista ja 2 kohdassa tarkemmin eritellyistä ehdoista, tämä voi johtaa tullivelan syntymiseen yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 ([1]) 201 artiklan mukaisesti. Tullivelka kannetaan komission peruutettua sitoumukselle antamansa hyväksynnän.

▼**B**

3 artikla

Kannetaan lopullisesti asetuksen (EY) N:o 573/2002 mukaisesti väliaikaisen tasoitustullin vakuutena olevat määrät lopullisesti käyttöön otettujen tullien määräisinä. Vapautetaan lopullisen tasoitustullin ylittävät vakuutena olevat määrät.

4 artikla

Tämä päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

▼**M1**

([1]) EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 648/2005 (EUVL L 117, 4.5.2005, s. 13).

▼**M2**

LIITE

Yrityksen myydessä sitoumuksen mukaisesti sulfaniilihappoa yhteisöön kauppalaskussa on ilmoitettava seuraavat tiedot:

1) Otsikko: ”SITOUMUKSEN MUKAISIA TAVAROITA KOSKEVA KAUPPALASKU”.

2) Kauppalaskun laatineen, sitoumuksen hyväksymisestä tehdyn komission päätöksen 2006/37/EY 1 artiklassa mainitun yrityksen nimi.

3) Kauppalaskun numero.

4) Kauppalaskun päivämäärä.

5) Taric-lisäkoodi, johon luokiteltuina laskussa tarkoitetut tavarat on tullattava yhteisön rajalla.

6) Tavaroiden tarkka kuvaus, mukaan luettuina

   — tuotteen valvontakoodi (PCN), jota käytetään tutkimuksessa ja sitoumuksessa (esimerkiksi PA99, PS85 tai TA98),

   — valvontakoodin tekniset/fysikaaliset eritelmät; esim. PA99:n ja PS85:n osalta valkoinen vapaasti virtaava jauhe ja TA98:n osalta harmaa vapaasti virtaava jauhe,

   — yrityksen käyttämä tuotekoodi (CPC) (jos käytössä),

   — CN-koodi,

   — määrä (ilmoitetaan tonneina).

7) Myyntiehdot, joista ilmenevät

   — hinta tonnilta,

   — sovellettavat maksuehdot,

   — sovellettavat toimitusehdot,

   — kaikki alennukset ja hyvitykset.

8) Sen yhteisössä tuojana toimivan yrityksen nimi, jolle viejäyritys on suoraan laatinut sitoumuksen mukaisten tavaroiden mukana seuraavan kauppalaskun.

9) Yrityksen sen työntekijän nimi, joka on laatinut kauppalaskun, ja seuraava allekirjoituksella varustettu vakuutus:

   ”Minä allekirjoittanut vahvistan, että tässä laskussa tarkoitettujen tavaroiden myynti Euroopan yhteisöön suuntautuvaa suoraa vientiä varten tapahtuu [yrityksen nimi] esittämän ja Euroopan komission päätöksellä 2006/37/EY hyväksymän sitoumuksen soveltamisalan ja ehtojen mukaisesti. Vakuutan, että tässä laskussa ilmoitetut tiedot ovat täydelliset ja paikkansa pitävät.”